

На Юго-Источната страна, задъ градината, има едно *езеро*. Водата му изглежда синкава и е много студена. Въ него се кжпѣхж много дѣца. Нашитѣ пѣтници, при вничко че дѣжда прѣзъ ноцѣта ги бѣше измокритѣ до кости, пакѣ се укжпахж въ студената вода на това езеро и се простудихж още по-вече.

Отъ вѣнѣ мѣнастиря, на полето, става голѣмѣ паннаирѣ. Тамѣ продаватѣ различни стоки. Ахѣ, колко е весело тамѣ! — Писнѣжи ми ти онези зурли, бурийки, свирки, да се не наситишѣ . . . а и продавачитѣ викатъ ли викатъ! —

На връщание Свѣтославѣ и Георги си дойдохж съ другитѣ хора, нѣ и двамата залови силна треска . . . .

Какѣ една бабичка си купила теленце.

(Народна приказка)

Имало едно врѣме една бабичка. Тази бабичка живѣяла въ едно село край рѣката, която, отъ дѣждоветѣ, що валели по балкана, често прииждала и правила много пакости. До самата рѣка бабичката имала едно дюкенче, въ което продавала вино и др. работи, та се прѣпитавала. Дѣлго врѣме бабичката пазила дюкенчето си, та навикнѣла да знае колко вино се распродава на день и колко пари падатѣ отъ него. Да речемѣ, че сж биле три лева. Тѣзи пари и тя ги пускала въ едно гърненце. Веднѣжъ на бабичката хрумнѣло да налива въ виното и по малко водица, та тѣй да го продава на мющерийтѣ си. По напредѣ тя не знаела този занаятѣ. Като взела да налива въ виното вода, бабичката взела и повечко винце да прѣдава и по-вечко пари вземала. Тогава тя си купила още едно гърненце. Въ туй гърненце бабичката пускала ония пари, които биле *зде* отъ трита лева, сир. паритѣ, които падали отъ водата, що наливалá бабичката въ виното, Днесѣ пусне, утрѣ пусне и